

[Hauge.]

Sted af Samhandelen mellem Landene. Det gaar jo desværre ikke altid lige let for danske Eksportører at faa deres Tilgodehavender hjem fra Udlandet; ofte afspærres de, saaledes at selv om de paagældende Modtagere har betalt, hvad de skulde for den paagældende Vare, kan Betalingen ikke overføres her til Danmark, og Eksportørerne faar altsaa ingen Penge, hvorimod danske Importører jo hidtil prompte har maattet betale. Det er derfor ganske naturligt nu at indføre Bestemmelser i Loven som dem, der her foreslaas.

Der kan heller ikke med Rette gøres nogen Indvending mod den nye Bestemmelse i § 11, hvorefter Ministeren bemyndiges til at iværksætte en Undersøgelse af, hvorvidt urimelig Prisstigning finder Sted som Følge af den foretagne Begrænsning af Importen. Om nogen direkte Prisregulering er der jo slet ikke Tale, kun om at tilvejebringe de fornødne Oplysninger om, hvorvidt der er handlet rigtigt eller forkert. I Henhold til den gældende Lov kan Ministeren først foretage en Undersøgelse, naar en skriftlig og motiveret Klage over urimelig Prisstigning foreligger. Nu foreslaas det, som er det rigtige, nemlig at Undersøgelse kan finde Sted, naar Anledning dertil findes at være til Stede.

I Bemærkningerne til Lovforslaget gives der Tilsagn om, at man administrativt vil befytte sig paa at stille haade Handel og Industri saa gunstigt som paa nogen Maade gørligt med Hensyn til Mulighed for at disponere bedre end hidtil over den Import, som de forventer at faa. Det er jo en Selvfølge, at Erhvervene vil være tilfredse med at faa sikret Dispositionsfrihed i større Udstrækning end hidtil, men denne Dispositionsfrihed vil jo desværre i nogen Maade være afhængig af, hvilke Betalingsmuligheder der findes her i Landet.

I den gældende Lov er Valutacentralen betegnet som „Nationalbankens Valutakontor“. I Lovforslaget er Navnet ændret til „Valutacentralen“ kort og godt. Ændringen forekommer mig naturlig, efter at Nationalbankens Forfatning er ændret ved Lov.

Som Lovforslaget foreligger, kan jeg paa det bedste anbefale det paa mit Partis Vegne. Det bryder ikke paa noget Omraade med den hidtil gældende Lov om Importregulering, men det indeholder Ændringer, som er tjenlige til at hidføre en lettere Administration, og som giver Ministeren Mulighed for at træffe paakræ-

vede Foranstaltninger, som ikke har Hjemmel i den gældende Lov.

Ministeren har ogsaa tydeligt nok sagt, at der ingen Mulighed er for paa det nuværende Tidspunkt at ophæve de importregulerende Foranstaltninger. Disse Foranstaltninger blev som bekendt indført i Danmark i Begyndelsen af Aaret 1932, i en jeg kan næsten sige katastrofal Krisetid. De blev dengang gennemført, fordi de var en Nødvendighed; de blev gennemført først og fremmest for at opretholde og fremme vore Eksportmuligheder. De har ogsaa tjent ikke blot til at opretholde vor Eksport, men til at udvide den; Eksporttallene i de forskellige Aar umiddelbart før og efter viser dette. Det sidste normale Aar, Danmark havde før den egentlige Krisetid, var 1929. Da havde vi en samlet Eksport paa 1 712 Mill. Kr. Men allerede i 1930 var Eksporttallet dalet med ca. 100 Mill. Kr. til 1 616 Mill. Kr. Det daledede yderligere i 1931 til 1 333 Mill. Kr. Det var i Slutningen af September 1931, England gik bort fra Guldindløseligheden, og dermed blev Forholdene totalt ændret for vort Vedkommende eksportmæssigt set. 1932 blev da ogsaa et uhyre vanskeligt Aar for os. I dette Aar gik Eksporten ned til 1 132 Mill. Kr., altsaa fra mere end 1 700 Mill. Kr. i 1929 til 1 132 Mill. Kr. i 1932. Det var i det Aar, vi maatte indføre Importbegrænsninger, Importreguleringer. Allerede Aaret efter, i 1933, steg Eksporten til ca. 100 Mill. Kr. mere end i 1932, nemlig til 1 213 Mill. Kr., steg yderligere i 1934 til 1 235 Mill. Kr. for i 1935 at være 1 267 Mill. Kr. I 1936 vil vor Eksport formentlig andrage 1 380 Mill. Kr., altsaa mere end 100 Millioner igen end i 1935. I de første ti Maaneder af 1936 var vor Eksportindtægt 1 151 Millioner, det er over 100 Millioner mere end i de første ti Maaneder af 1935.

At vore Importrestriktioner, Importreguleringer, ogsaa har tjent andre Formaal end Eksportformaal, forringer ikke Betydningen af Restriktionerne, tværtimod. Vi er heller ikke ene om at foretage saadanne Restriktioner. Andre Landes økonomiske Politik blev bestemmende for os, netop fordi de indførte Restriktioner. Saaledes var det, saaledes er det, og saaledes vil det vedblive at være en Tid lang, hvor længe ved ingen. Det afgørende er, at saaledes er det i Dag. Alle andre Stater regulerer deres Import; de gør det paa forskellig Vis, men de gør det alle. Man kan tvistes om de anvendte Midler, men hidtil har ingen i vort Land kunnet anvise andre Midler